

UVOD

Upravljanje je organizacijska funkcija i proces. Upravljanje se realizuje donošenjem upravljačkih odluka. Upravljanje predstavlja izbor akcija i metoda kojima raspolažemo a sve u cilju realizacije psotavljenih ciljeva. Kažemo da je upravljanje akcija jer gdje nema akcije nema ni promjena a samim tim ni adekvatnog upravljanja.

U evoluciji upravljačkih postupaka najznačajniju ulogu su svakako odigrale i nove metode i tehnike koje su omogućile tehničku podršku ključnih faktora, praćenje njihovih manifestacija i efikasno reagovanje na šumove i moguće smetnje u sistemu.

Revolucionarne promjene u nauci i tehnologiji omogućavaju da brojne upravljačke discipline stvaraju drugačiji uzajamni odnos u pogledu primjene novih naučnih rezultata u oblasti kibernetike, opšte teorije sistema, dinamike sistema itd.

OPŠTE POSTAVKE TEORIJE UPRAVLJANJA

Brojni pravci i putevi istraživanja problema upravljanja u sistemima različite prirode ili uočene fizičke analogije javljaju se kao pokušaji da se afirmiše naučna teorija upravljanja (upravljačka škola) što je imalo presudan značaj u stvaranju upravljačkog kapaciteta opšteg (apstraktnog sistema).

U sistemskom pristupu vjeruje se da je osobine djelova moguće razumjeti jedino ako je unaprijed poznata dinamika cjeline, što se zasniva na naučnoj paradigmi da je cjelina primarna, a iz nje se izvlače osobine djelova. Moderna teorija upravljanja počiva na pretpostavci da skup potencijalnih upravljačkih akcija treba da zadovolji uslov interne i eksterne stabilnosti koja mora da se apriori utvrdi, i bez mogućnosti revizije i tranzitivnosti.

Još je koncepcijski suptilnije pitanje da se rangiraju i poredje upravljačke opcije s ciljem da se izabere najbolje-optimalno rješenje, jer se tako otvaraju pitanja binarne logike, preferencije, indiferentnosti, matematike, informatike itd. u svjetlu prvih rezultata konkretnog upravljačkog zadatka.

Ostvarivanje minimalne razlike između optimalnog i realizovanog programa u posmatranom vremenskom periodu tj. $U = \min(P_o - P_r)$

predstavlja optimalno upravljanje sistema, jer se na osnovu raspoloživih informacija vrši izbor dejstva u cilju realizacije i ekstremizacije projektovanog cilja. Ako se informacije ostvarene u procesu upravljanja ne koriste za ostvarivanje upravljačkog dejstva, tada je riječ o otvorenom sistemu upravljanja, dok ako se takve informacije koriste zaostvarenje upravljačkog dejstva, tada je riječ o zatvorenim sistemima upravljanja.

Budući da deskriptivni pristup nema dovoljno kapaciteta da objasni niz fenomena u izučavanju brojnih pojava, dolazi do afirmacije analitičkog pristupa koji se sastoji u izdvajanju i proučavanju uopštenih vektorskih jednačina promjena upravljačkog stanja.

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com